

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 54625

гр. София, 12.04.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 161 СЪСТАВ, в закрито заседание на дванадесети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ВАСИЛ КР. ПЕТРОВ**

като разгледа докладваното от **ВАСИЛ КР. ПЕТРОВ** Гражданско дело № 20231110119855 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 129, ал. 2 ГПК и чл. 130 ГПК.

Образувано е по искова молба, вх. № 105376/13.04.2023 г., на **Н. А. Н.** против **С...** и с. **В.К..**

С молба уточнение от 13.02.2024 г. ищецът, чрез адвоката, осъществяващ правната помощ адв. **Л. П.**, прави опит за отстраняване на нередовности на исковата молба. Уточнението следва да се допусне частично – по отношение на съдебните актове, които ищецът твърди, че са противоположни и че са му причинили вреди.

Посочено е, че се предявяват 4 осъдителни иска против **СРС** за по 5001 лв. – за платени такси в полза на **СРС** и **СГС** и за платени банкови комисионни. От представена от ищеца на 07.02.2024 г. с молба за замяна на защитника кореспонденция между него и адвоката, осъществяващ правната помощ адв. **Л. П.**, става ясно, че платената държавна такса е 6 лв., а не 5001 лв., като целта на формулирания петитум за значително по-високата сума е да се запази право на касационно обжалване с оглед касационния праг по ГПК. При разпоредена от съда служебна справка в счетоводството на **СРС** и **СГС** е видно, че не е платена такса от 5001 лв., а 17 лв. – за държавна такса по жалба и за съдебни удостоверения.

Мотивите на ищеца да предяви осъдителен иск в някакъв размер, при ясно заявени твърдения в обстоятелствената част на исковата молба, не подлежат на проверка отделно от решението, а исковата молба е редовна. Същевременно, основополагащ принцип на правната система в страната е, че не се допуска злоупотреба с права – чл. 57, ал. 2 от Конституцията. На плоскостта на гражданския процес една санкция на злоупотребата с права е отговорността за вреди от недобросъвестното упражняване на процесуални права и от изнасянето на неистини в гражданските дела по чл. 3 ГПК. Това съвсем не е единствената санкция на процесуалния закон. Когато злоупотребата с права е двустранна – участват в нея и ищецът, и ответникът – се касае за симулативен процес, който гражданският съд незабавно прекратява като недопустим. Когато злоупотребата с права е едностранна – напр. само от

ищеца, гражданският съд може да прекрати делото му, ако ищецът не заявява свои права, или да му даде шанс да изчисти исковата си молба от претенциите, които съставляват злоупотреба с право, като формулира претенция за реално защитими свои права. От първоначално предявената искова молба става ясно, че ищецът твърди, че е претърпял имуществени вреди от по 6 лв. държавни такси по частни наказателни дела и за банкови комисионни (вероятно в размер на по няколко лева - неуточнено). На ищеца – не лично, а чрез адвоката, осъществяващ правната помощ адв. Л. П., следва да се даде шанс да отстрани нередовностите на исковата молба.

Петият иск, който е предявил ищецът, е иск с правно основание чл. 71, ал. 1, т. 1 ЗЗДискр. против с. В.К. от СРС, с твърдения, че последният е осъществил дискриминация по отношение на ищеца по признака „увреждане“, неосвобождавайки ищеца, който има заболявания, от държавна такса по частно наказателно дело, и с искане да се признае нарушението. Този иск е недопустим.

Съгласно чл. 132, ал. 1 от Конституцията при осъществяване на съдебната власт съдиите, прокурорите и следователите не носят наказателна и гражданска отговорност за техните (своите) служебни действия и за постановените от тях актове, освен ако извършеното е умишлено престъпление от общ характер. Гражданската отговорност, която има предвид разпоредбата, не е единствено парична, а е всяка осъществена претенция против личния патримониум на съдията, прокурора и следователя за постановените от него в служебно качество актове и извършени служебни действия. С иска по чл. 71, ал. 1, т. 1 ЗЗДискр. ищецът удовлетворява моралния си интерес да установи, че е бил жертва на неравенство в третирането, като установи пред съд, че ответникът е извършил неправомерен акт, но това е форма на гражданска отговорност, реализирана чрез съдебно постановена инфамия. Чл. 132, ал. 1 от Конституцията предпазва съдиите от подобна отговорност. Ето защо исковата молба по петия иск, предявен от ищеца, против с. В.К., следва да бъде върната като недопустима.

Подадената от ищеца на 09.04.2024 г. молба за определяне на срок по бавност не подлежи на никакво администриране, тъй като не изхожда от адвоката, осъществяващ правната помощ адв. Л. П..

Така мотивиран, съдът

РАЗПОРЕДИ:

ДОПУСКА уточнение на исковата молба съгласно молба уточнение от 12.02.2024 г. по отношение на броя искове и на съдебните актове, които ищецът твърди, че са противоправни и че са му причинили вреди.

ВРЪЩА на осн. чл. 130 ГПК като недопустима исковата молба **в частта ѝ**, с която е предявен от Н. А. Н. против с. В.К. иск с правно основание чл. 71, ал. 1, т. 1 ЗЗДискр.

Прекратява производството по делото в посочената част.

ОСТАВЯ БЕЗ ДВИЖЕНИЕ исковата молба, в останалата ѝ част

УКАЗВА И ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на ищеца в едноседмичен срок:

- с писмена молба с 1 бр. препис да посочи за какъв размер предявява всеки един от 4-те иска; в какъв размер е платил държавна такса; в какъв размер е платил банкова комисионна.

При неизпълнение на указанията в срок исковата молба ще бъде върната.

Разпореждането подлежи на обжалване в прекратителната част в едноседмичен срок пред Софийския градски съд. В останалата част не подлежи на обжалване.

Препис от разпореждането да се връчи на ищеца, чрез адв. П., което обстоятелство изрично да се удостовери в отрязъка от съобщението.

Съдия при Софийски районен съд: _____